

O realitě

Jaksi taksi

Země byla poražena na nebe si stouplo
Kamkoli se podívala sama potopa
Na ulicích kde byl život nenápadně houstlo
Nechápala, nechápala meze života.
Z nebe stoupal chrámův ocas nepoznala vpředu
Příliš zloby taky škodí tak co my teď s ní
Na prahu se proměnila v barvu plnou ledu
Nekonečnost zkrátila si v prospěch samoty

To co bylo kdysi pro ní změnilo se v popel
Temný světlo nevyměnil za nic na světě
V pokoji zbyl pouze bílý sametový fotel
Zbývají ještě sny o tom že někdo něco vyřeší

R: Ooo hrom duní meč se blýská
Ooo ne zdálky ale zblízka
Ooo to když se časy mění
Ooo krev teče do setmění
Ooo stranou nestál žádný
Ooo vítr teď vane správný
Ooo pravda nám cestu zkříží
Ooo a ráno zemře v kříži nám

Radost co se v náhlu mění nezná meze kraje
Tančí jako harém v plénu sám se přivine
Ten na koho ukáže si ledabyly hraje
V plesu něhy křivý úsměv rychle pomine

Smrt si hraje na lásku a kde má konec neví
To že sama nežije už dávno netuší
Pes co v koutu ztratil touhu zarputile není
Pán si v noci na zámku na milou zabuší
Ta co za nic nemůže je bičem jeho bita
Laskavý a náhle končí střídá nevěry
Co to vlastně chtěla mít když sedí vstane svítat
To se občas stane když se chtějí měnit poměry